

PRZEŁOMIENIE (4) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz o z tekstów nieoznaczających é oraz ó lub oznaczających niekonsekwentnie; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); końcowe e pochylone.

sg *N* przełomienie (2); -é (1), -(e) (1). \diamond *I* przełomieni(e)m (1). \diamond *L* przełomieniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

I. Rzeczownik od „przełomić” (2) :

1. *Rozdzielenie czegoś siłą na części, na kawałki; też zniszczenie (1) :* Infractio. Fractio, ruptura, corruptio – Przełomienie. *Calep* 534b.

2. *Pokonanie w dyskusji [kogo] (1) :* Zwątpiwłszy Cesarz o ich [*biskupów katolickich*] przełomieniu: wypędziwłszy ie niepocźciwie z pālacu/ włzytkich z ziemie wywołał *SkarŻyw* 300.

II. *Rzeczownik od „przełomić się”: złamanie się (1) :* Fractura – Przełomienie. *Calep* 433b.

III. *Otchłań, rozpadlina (1) :* Dam też ogień ná Micraim/ łtękaíac łtękác będzie Sin/ Aleklándryia lepak będzie przełomieniem [*erit ut scindatur*]/ á do Nofu (przyidą) nieprzyaćiele we dnie. *BudBib Ez* 30/16.

Synonimy: I.2. przedysputowanie, przekonanie; III. otchłań, przepaść.

Cf **PRZEŁOMIĆ**